

LBRIS

We know
books

Malvine Mocenco

Restaurare

E I K O N

București, 2020

Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești

Pe drumul vechi dinspre București, pe plaiuri argeșene, vizitatorul de pretutindeni are bucuria de a întâlni **Muzeul Viticulturii și Pomiculturii-Golești**, care se întinde pe o suprafață de 14 ha și deține un patrimoniu de peste 64.000 pe piese.

Instituția muzeală este compusă din *ansamblul medieval* al boierilor Goleșcu (sec. al XVII-lea) și *satul* specific civilizației rurale românești din secolul XIX, cu monumente de arhitectură populară din zonele viticole și pomicele semnificative ale țării. Universul rural românesc, astfel reconstituit, a recăpătat o a doua viață la **Muzeul Viticulturii și Pomiculturii-Golești**.

În anul 1939, Regele Carol al II-lea a înființat la Golești „*Muzeul Dinicu Golescu*”, care cuprindea: Conacul Goleștilor, Școala Slobodă Obștească, Foișorul lui Tudor Vladimirescu, Bolnița Banului Radu Golescu, Baia turcească, dependințele conacului în care au fost amenajate expoziții temporare și Secția de Istorie a Goleștilor. Din ansamblul medieval al Goleștilor face parte și biserica cu hramul *Sf. Treime*, situată în imediata vecinătate a muzeului.

Conacul Goleștilor a fost construit în anul 1640, și este singura construcție cu caracter laic – fortificat, care se păstrează din acea perioadă. Ctitorit de Stroe Leurdeanu și Vișa din Golești, acest *măreț și elegant palat* a fost distrus în incendiul din 1716 și reconstruit de Banul Radu Golescu la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Către sfârșitul secolului al XIX-lea, ansamblul medieval de la Golești s-a ruinat, aspectul lui actual datorându-se restaurărilor din anii 1942-1943, 1960-1961 și 2015-2016.

Expoziția realizată în conac redă fragmente din istoria familiei Golescu prin intermediul obiectelor personale care au rezistat timpului și vremurilor. Nimic ostentativ, sunt obiecte cu foarte mult bun gust care reflectă civilizația elevată a proprietarilor. Tronul pe care au stat cei patru regi ai României, precum și biroul personal al regelui Carol I, pot fi admirate în conacul de la Golești.

În apropierea conacului se află parcul Goleștilor, aici este un lac traversat de un pod de lemn de meseacăn și un foișor.

Foișorul de pază sau foișorul lui Tudor Vladimirescu străjuiește intrarea în curtea Goleștilor. Aici și-a trăit ultimele zile de libertate Tudor Vladimirescu, între 18 și 21 mai 1821.

Școala Slobodă Obștească a fost înființată de către cărturarul Constantin (Dinicu) Goleșcu și a fost prima școală superioară din mediul rural, din Țara Românească, cu învățământ gratuit în limba română, accesibilă tuturor categoriilor sociale de copii. Școala a funcționat între anii 1826-1830 și a fost organizată pe două cursuri: *gimnasticesc* (cinci ani de studiu) și *filosoficesc* (un an de studiu). Pentru o scurtă perioadă de timp, aici a predat și Ion Heliade Rădulescu, director fiind cărturarul Aaron Florian.

Bolnița sau spital pentru săraci a fost înființată și întreținută pe cheltuiala sa, de marele Ban Radu Goleșcu.

Ridicată la sfârșitul secolului al XVIII-lea, **baia turcească** de la Golești este singura construcție de acest tip, din țară, care se păstrează în întregime. Lucrată după un model oriental, construcția impresionează prin masivitatea zidurilor, tavanul boltit, sistemul de alimentare cu apă curentă și evacuarea fumului prin ziduri.

În anul 1966, s-a înființat secția etnografică în aer liber care a redimensionat valoarea patrimonială a instituției, conferindu-i atât semnificație națională cât și europeană. Găsim astfel, reprezentate, una lângă cealaltă, cele două civilizații: boierească și țărănească.

Conceput ca un sat românesc din secolul al XIX-lea, muzeul etnografic de la Golești valorifică tradițiile și obiceiurile legate de practicarea viticulturii și pomiculturii, prin expunerea în aer liber a gospodăriilor și instalațiilor tehnice țărănești, fiind întâiul

muzeu dedicat acestor ocupații străvechi ale românilor. Gospodăriile sunt grupate pe provincii istorice, fiecare dintre acestea însumând toate construcțiile: casa, anexele, instrumentarul pomi-viticol, precum și piesele de interior și de port specifice zonelor de proveniență.

Muzeul în aer liber prezintă 34 de gospodării (din zonele etnografice: Argeș, Muscel, Dâmbovița, Teleorman, Brașov, Prahova, Dobrogea, Vâlcea, Gorj, Olt, Dolj, Mehedinți, Vrancea, Vaslui, Bacău, Suceava, Hațeg, Alba, Maramureș, Bistrița – Năsăud, Țara Zarandului, Banat, etc.), un sector specializat format din pimnițe, crame, poverne; un sector în care sunt expuse teascuri și linuri; un sector dedicat meșteșugurilor: atelier de olărit, atelier de fierărie, moară de apă – folosite ocazional, pentru demonstrații de tehnică populară, precum și construcții administrative specifice satului tradițional: primărie, biserică, școală, han.

Programele de educație muzeală din cadrul Muzeului Viticulturii și Pomiculturii Golești permit familiarizarea cu atmosfera și cu valorile satului tradițional, descoperirea sau aprofundarea meșteșugurilor tradiționale, învățarea prin activități ludice etc. De la ateliere de țesături, la arta olăritului, prelucrarea lemnului, icoane pe sticlă și până la arta confecționării păpușilor tradiționale, toate acestea fac din vacanța de vară a copiilor o poveste de neuitat.

Astfel că, activitățile cu publicul certifică împlinirea și exercitarea vocației de *museum vivum*, pe care Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești o valorifică într-o manieră dinamică cu tot ceea ce este autentic și reprezentativ în cultura noastră.

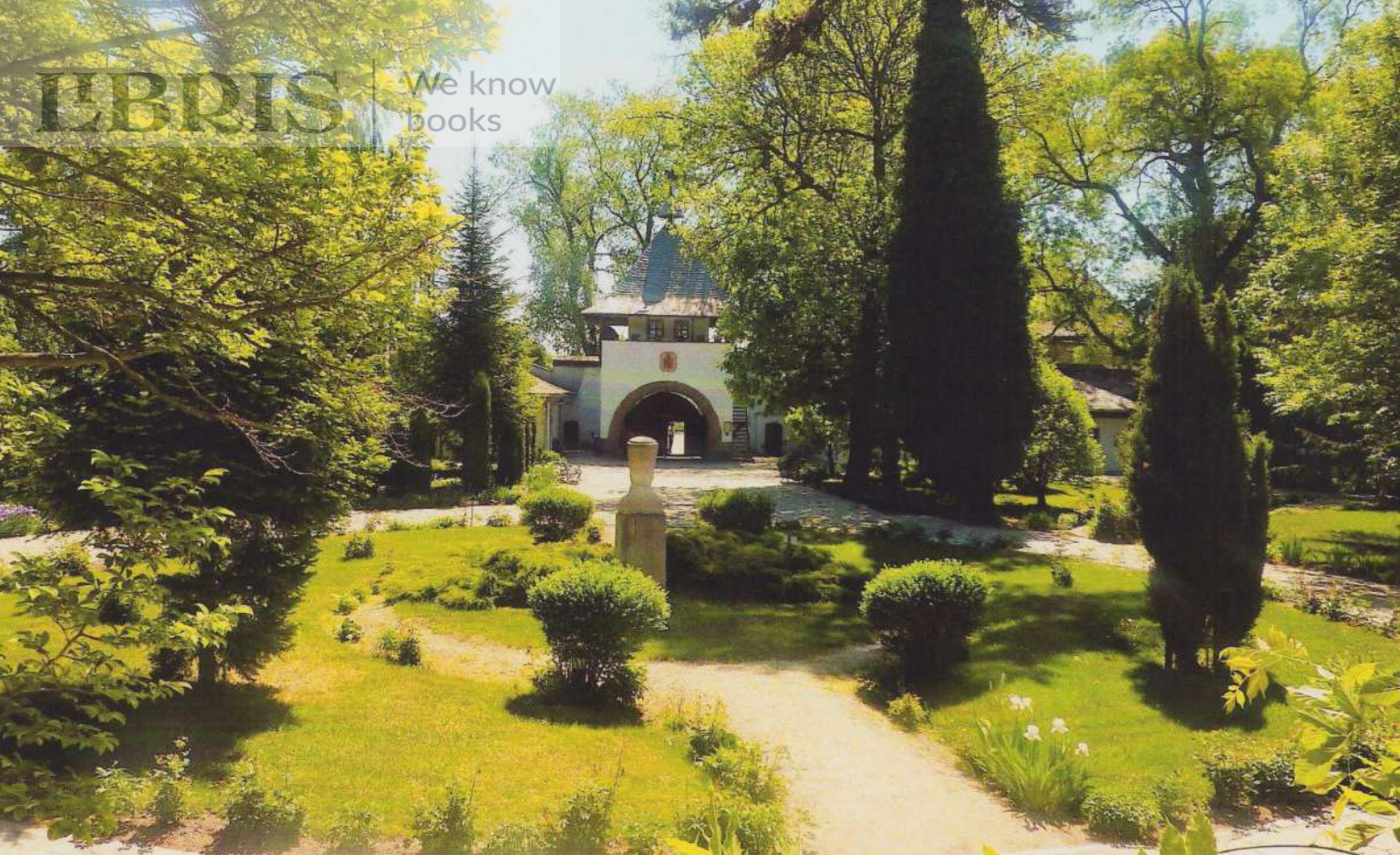
LBRIS

We know
books

Monumente de arhitectură populară din Muzeul Golești

Biserica din Drăgulești-Cotmeana, Argeș, 1814

EBRIS

We know
books

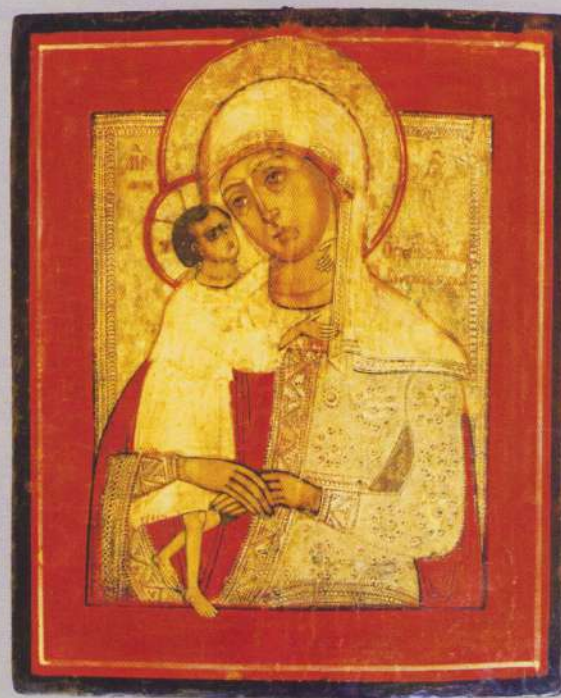
Foișorul lui Tudor Vladimirescu

Conacul Goleștilor

LBRIS

We know
books

Restaurare

Covor oltenesc

Datare:	1891
Tehnica:	țesut în două ițe, alesul curb
Dimensiuni:	L – 412 cm, l – 150 cm
Deținător:	Muzeul Golești
Anul restaurării:	1998

RESTAURARE

Imagine de ansamblu și detalii înainte de restaurare

Detalii din timpul restaurării

Imagine de ansamblu după restaurare

Macat

Datare:	sec. al XX-lea
Tehnica:	țesut în două ițe, ales peste fire
Dimensiuni:	L – 198 cm, l – 130 cm
Deținător:	Muzeul Golești
Anul restaurării:	1999

RESTAURARE

Detalii înainte de restaurare